

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Jana Kratochvíla a Faisala Husseiniho ve věci žalobkyně: **Solar CELI s.r.o.**, se sídlem Tyršova 6, Praha 2, zastoupená PhDr. Mgr. Jiřím Nenutílem, advokátem se sídlem Školní 1374, Tachov, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2024, čj. 06113-17/2023-ERU, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 18. 6. 2025, čj. 30 A 35/2024-369, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyni **s e u k l á d á** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně získala v roce 2011 licenci na výrobu elektřiny pro svou provozovnu umístěnou v České Lípě a využívající energii ze slunečního záření. Žalovaný v roce 2023 rozhodl o obnovení řízení o udělení licence, neboť rozhodnutí v tomto řízení bylo dosaženo trestným činem. Rozklad proti rozhodnutí o obnově a následná správní žaloba podaná ke krajskému soudu byly zamítnuty.

[2] Spolu s kasační stížností podala stěžovatelka návrh přiznání odkladného účinku, vydání předběžného opatření ve formě povolení provozu energetického zařízení, popřípadě odložení výkonu „rozhodnutí o obnově licenčního řízení“. Tyto návrhy odůvodnila souhrnně tak, že v důsledku „protiprávního“ stavu vyvolaného rozhodnutím o obnově řízení nemůže dodávat elektřinu do distribuční soustavy, což vede k její negativní bilanci, snižuje se možnost stěžovatelky splácet již vzniklé závazkové vztahy. Tento stav stěžovatelku nutí k uzavírání provozních úvěrů, zvyšuje její zadlužení a zásadním způsobem omezuje schopnost dostát jejím závazkům. Odkázala přitom na podklady, které na podporu svých tvrzení doložila již krajskému soudu.

[3] Žalovaný ve vyjádření uvedl, že má za to, že návrh na předběžné opatření nelze v situaci stěžovatelky vydat. Předběžným opatřením nemůže být povolen provoz fotovoltaické elektrárny, pro který nebyly od počátku splněné podmínky. Má rovněž za to, že nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[4] Stěžovatelka se návrhem na vydání předběžného opatření, tak i návrhem na přiznání odkladného účinku, domáhá téhož: odložení účinků rozhodnutí žalovaného o obnově řízení, což by jí po dobu soudního řízení umožnilo pokračovat v provozování svých energetických zařízení v souladu s předchozím rozhodnutím (z roku 2011) o udělení licence.

[5] Rozšířený senát NSS nicméně v usnesení ze dne 16. 6. 2020, čj. 8 Azs 339/2019-38, dospěl k závěru, že „domáhá-li se stěžovatel odložení všech účinků rozhodnutí správního orgánu, je nutno tuto žádost posoudit podle jejího obsahu jako žádost o přiznání odkladného účinku, nikoliv jako žádost o nařízení předběžného opatření“ (bod 63). Odkladný účinek je totiž „obecným institutem aplikovatelným pro všechny typy řízení před krajským soudem (*lex generalis*), zatímco odkladný účinek je institutem zvláštním, který se před krajským soudem uplatní jen v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (*lex specialis*). Zatímco smyslem odkladného účinku je odložit vykonatelnost či jiné účinky rozhodnutí správního orgánu, předběžným opatřením může soud uložit správnímu orgánu či jinému účastníkovi řízení (eventuálně dokonce i třetí osobě) určité povinnosti.“ (bod 36).

[6] Nejvyšší správní soud proto posoudil návrhy stěžovatelky podle jejich obsahu jako jeden návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatelka usiluje o stejný důsledek (povolení provozovat licencovanou činnost), který je spojen právě s odložením všech účinků napadeného rozhodnutí (a tedy institutem odkladného účinku). Podle názoru NSS navíc institut předběžného opatření nemůže sloužit k tomu, aby soudy ukládaly správním orgánům povinnost strpět výkon určité činnosti, k níž je jinak podle zákona nezbytné získat licenci. K tomu slouží samotné správní řízení o udělení licence, resp. příslušného povolení. Nic přitom nebrání stěžovateli, aby v obnoveném řízení doložila splnění podmínek pro udělení nové licence. To by jí umožnilo energetická zařízení využívat, a tedy i předejít případné hrozbě újmy, na kterou stěžovatelka poukazuje.

[7] Kasační stížnost ze zákona nemá *odkladný účinek* (§ 107 odst. 1 soudního řádu správního). Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 soudního řádu správního. Přiznání odkladného účinku je tedy mimořádným institutem. Odkladný účinek lze kasační stížnosti přiznat pouze ve výjimečných případech, a to tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Kromě formální podmínky, již je vznesení příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat závažnou újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 24, a usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20, bod 10). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy tíží stěžovatele (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, čj. 2 As 218/2015-50, bod 5). Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí

pokračování

být proto dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011-74, bod 9).

[9] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval naplněním první z uvedených podmínek, tedy existencí *závažné újmy* na straně stěžovatelky. Dospěl k závěru, že stěžovatelka hrozbu dostatečně závažné újmy neosvědčila. Stěžovatelka na podporu svých tvrzení nepřikládá žádné nové dokumenty. Pouze odkazuje na podklady, které jako přílohu návrhu na přiznání odkladného účinku předložila již v řízení před krajským soudem. Ten nicméně její návrhy opakovaně (celkem šestkrát) zamítl, neboť dospěl k závěru, že v tvrzeních stěžovatelky existují rozpory a důkazní materiál není dostatečný (zejména body 10-15 usnesení ze dne 25. 10. 2024, čj. 30 A 35/2024-291).

[10] Nejvyšší správní soud přitom sdílí výhrady krajského soudu ke stěžovatelkou předloženým dokumentům a sám se s nimi ztotožňuje. Především uvádí, že podle předložených dokladů má stěžovatelka na bankovním účtu dostatečné prostředky k dalšímu udržování své solární elektrárny (více než 7 mil. Kč). To je skutečnost, kterou nespochybňují důkazy předložené stěžovatelkou týkající se hospodaření stěžovatelky v minulosti. V předložených dokumentech navíc existují nesrovnalosti ohledně stěžovatelkou poukazované půjčky od britské společnosti R-Trading, u které stěžovatelka tvrdí, že ji musí splatit (konkrétně se jedná o nedostatek formy, neověřené podpisy stejné osoby [jednatele] za obě společnosti, neprokázání skutečného převodu peněz, blíže nespecifikovanou lhůtu k vrácení peněz, nejasný účel půjčky atd.). Tyto nesrovnalosti se stěžovatelka nepokusila jakkoli odstranit, resp. vysvětlit ani v kasační stížnosti.

[11] Obecně lze souhlasit, že nemožnost provozovat energetická zařízení má na stěžovatelku nepochybně do určité míry nepříznivý dopad, který je spojen se zastavením výroby elektrické energie. To však ještě neodůvodňuje využití výjimečného institutu odkladného účinku. Hrozící újma totiž musí dosahovat vysoké závažnosti. Stěžovatelka nicméně s ohledem na uvedené důvody neprokázala, že by dopad rozhodnutí o obnově řízení do její sféry dosahoval takové intenzity, která by v souvislosti s nastoupením právních účinků rozhodnutí o obnově řízení nutně a prokazatelně znamenala právě *závažnou újmu*, jako je stěžovatelkou tvrzená hrozba její likvidace či úpadek.

[12] Nejvyšší správní soud proto po posouzení tvrzených důvodů pro přiznání odkladného účinku dospěl k závěru, že stěžovatelka dostatečně neosvědčila, že pro ni výkon, resp. jiné právní následky napadeného rozhodnutí představují bezprostředně hrozící závažnou újmu. Nesplnila proto již první podmínku nutnou pro přiznání odkladného účinku.

[13] Nejvyšší správní soud navíc doplňuje, že proti přiznání odkladného účinku v projednávané věci hovoří rovněž *důležitý veřejný zájem* (tj. třetí podmínka), konkrétně aby energetická zařízení byla provozována pouze osobami s platnou licenci. V této souvislosti NSS uvádí, že sporem nyní není, zda stěžovatelka je osobou s platnou licenci, nýbrž jestli žalovaný rozhodl o obnovení řízení v souladu se zákonem. Otázka naplnění podmínek pro udělení licence bude předmětem nyní již pravomocně obnoveného správního řízení (právní moci nabyla jak správní rozhodnutí o obnově, tak i napadený rozsudek krajského soudu, jímž byla žaloba stěžovatelky zamítnuta). Podle názoru Nejvyššího správního soudu proto

odpovídá důležitému veřejnému zájmu, aby do doby, než bude splnění podmínek pro udělení licence k provozování činnosti vyjasněno, stěžovatelka svá energetická zařízení neprovozovala. Jak bylo přitom již uvedeno, nic stěžovatelce nebrání, aby v obnoveném řízení doložila splnění podmínek, a tudíž jí byla udělena nová licence k provozu energetických zařízení.

[14] Z uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v projednávané věci nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku. Proto návrh stěžovatelky zamítl podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 soudního řádu správního. Tím však žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (usnesení NSS ze dne 28. 2. 2025, čj. 8 As 20/2025-33, bod 16). Lze také dodat, že usnesení o odkladném účinku s ohledem na svůj procesní charakter nezakládá překážku věci rozhodnuté. V případě posunu ve skutkových okolnostech nebo jinak odůvodněného návrhu proto lze o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout i opětovně.

[15] Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; usnesení rozšířeného senátu NSS z 4. 6. 2024, čj. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, bod 21 a násl.]. Poplatek je v takovém případě splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 citovaného zákona).

[16] Soudní poplatek lze zaplatit v hotovosti na pokladně soudu v úředních hodinách (informace o úředních hodinách dostupné zde: <https://www.nssoud.cz/kontakty/pokladna>) nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1220312825**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li soudní poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, bude vymáhán.

V Brně 24. července 2025

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu